

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (deveti senat)

z dne 11. septembra 2014*

„Predhodno odločanje — Socialna varnost delavcev migrantov — Uredbi (EGS) št. 1408/71 in (ES) št. 883/2004 — Nacionalna zakonodaja, ki se uporablja — Določitev pristojne države članice za dodeljevanje družinske dajatve — Položaj, v katerem delavec migrant in njegova družina živijo v državi članici, v kateri je središče njihovih interesov in v kateri je bila prejeta družinska dajatev — Zahtevak za družinsko dajatev v državi članici izvora po izčrpanju pravice do dajatev v državi članici stalnega prebivališča — Nacionalna ureditev države članice izvora, ki določa, da se ta dajatev dodeli vsaki osebi, ki ima prijavljeno prebivališče v tej državi“

V zadevi C-394/13,

katero predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Nejvyšší správní soud (Češka republika) z odločbo z dne 2. maja 2013, ki je prispela na Sodišče 11. julija 2013, v postopku

Ministerstvo práce a sociálních věcí

proti

B.,

SODIŠČE (deveti senat),

v sestavi M. Safjan, predsednik senata, A. Prechal (poročevalka) in K. Jürimäe, sodnici,

generalni pravobranilec: P. Mengozzi,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za B. V. Soukup, odvetnik,
- za češko vlado M. Smolek in J. Vlácil, agenta,
- za grško vlado T. Papadopoulou, agentka,
- za Evropsko komisijo D. Martin in P. Němečková, agenta,

* Jezik postopka: češčina.

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 76 Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v različici, ki je bila spremenjena in posodobljena z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 3), kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 592/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 (UL L 177, str. 1) (v nadaljevanju: Uredba št. 1408/71), in člena 87 Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 72), kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 988/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 (UL L 284, str. 43) (v nadaljevanju: Uredba št. 883/2004).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Ministerstvom práce a sociálních věcí (ministrstvo za delo in socialne zadeve) in B. zaradi odločbe, s katero je bilo zadnjenavedeni odvzeto upravičenje do družinskih dajatev, ker naj Češka republika ne bi bila pristojna za njihovo dodeljevanje.

Pravni okvir

Pravo Unije

Uredba št. 1408/71

- 3 Člen 1 Uredbe št. 1408/71, naslovljen „Opredelitve“, v točki (h) določa, da „stalno prebivališče“ pomeni običajno prebivališče“.
- 4 Člen 13 te uredbe, naslovljen „Splošna pravila“, določa:
 - „1. Ob upoštevanju členov 14c in 14f se za osebe, za katere velja ta uredba, uporablja zakonodaja samo ene države članice. Ta zakonodaja se določi v skladu z določbami tega naslova.
 2. [Če členi od 14 do 17 ne določajo drugače, velja]:

[...]
- (f) za osebo, za katero se zakonodaja države članice preneha uporabljati, ne da bi se začela zanjo uporabljati zakonodaja druge države članice v skladu z enim od pravil, določenih v prejšnjih pododstavkih ali v skladu z eno od izjem ali posebnih določb, določenih v členih 14 do 17, velja zakonodaja države članice, na ozemlju katere ima stalno prebivališče, samo v skladu z določbami te zakonodaje.“

- 5 Člen 76 te uredbe, naslovljen „Prednostna pravila v primeru prekrivanja upravičenosti do družinskih dajatev po zakonodaji pristojne države in po zakonodaji države članice, kjer imajo družinski člani stalno prebivališče“, ki je pod naslovom III, poglavje 7, v odstavku 1 določa:

„Kadar se v istem obdobju, za istega družinskega člana in zaradi opravljanja poklicne dejavnosti družinske dajatve dodeljujejo po zakonodaji države članice, na ozemlju katere družinski člani stalno prebivajo, upravičenost do družinskih dajatev v skladu z zakonodajo druge države članice miruje do zneska, ki ga določa zakonodaja prve države članice, po potrebi v skladu s členom 73 ali 74.“

Uredbi št. 883/2004 in (ES) št. 987/2009

- 6 Uredbo št. 1408/71 je nadomestila Uredba št. 883/2004. Zadnjenavedena se v skladu s svojim členom 91 uporablja od datuma začetka veljavnosti njene izvedbene uredbe. Uredba (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe št. 883/2004 (UL L 284, str. 1) je začela veljati 1. maja 2010.

- 7 Člen 1 Uredbe št. 883/2004, naslovljen „Opredelitve pojmov“, v točki (j) določa, da „stalno prebivališče“ pomeni kraj, v katerem oseba običajno prebiva“.

- 8 Člen 11 navedene uredbe, naslovljen „Splošna pravila“, v odstavkih 1 in 3(e) določa:

„1. Za osebe, za katere se uporablja ta uredba, velja zakonodaja ene same države članice. Ta zakonodaja se določi v skladu s tem naslovom.

[...]

3. [Če člani od 12 do 16 ne določajo drugače, velja]:

[...]

(e) za vsako drugo osebo, za katero se pododstavki (a) do (d) ne uporabljajo, zakonodaja države članice stalnega prebivališča, brez poseganja v druge določbe te uredbe, ki ji jamčijo dajatve po zakonodaji ene ali več drugih držav članic.“

- 9 Člen 87 te uredbe, naslovljen „Prehodne določbe“, v odstavkih 1, 3 in 8 določa:

„1. Za obdobje pred datumom začetka uporabe te uredbe se na njeni podlagi ne pridobijo nobene pravice.

[...]

3. Ob upoštevanju odstavka 1 se pravica po tej uredbi pridobi tudi, če se nanaša na zavarovalni primer, ki nastopi pred datumom začetka njene uporabe v zadevni državi članici.

[...]

8. Če zaradi te uredbe za osebo velja zakonodaja države članice, ki ni določena v skladu z naslovom II Uredbe [št. 1408/71], se ta zakonodaja še naprej uporablja, vse dokler se stanje ne spremeni in v vsakem primeru največ 10 let od datuma začetka uporabe te uredbe, razen če zadevna oseba zahteva, da zanjo velja zakonodaja, ki se uporablja po tej uredbi. [...]"

10 Člen 11 Uredbe št. 987/2009, naslovljen „Elementi za določitev stalnega prebivališča“, določa:

„1. Če se stališča nosilcev dveh ali več držav članic o določitvi stalnega prebivališča osebe, za katero se uporablja osnovna uredba, razlikujejo, ti nosilci sporazumno določijo središče interesov zadevne osebe na podlagi celostne ocene vseh razpoložljivih informacij v zvezi z ustreznimi dejstvi, med katerimi so lahko:

- (a) trajanje in neprekinjenost prisotnosti na ozemlju zadevnih držav članic;
- (b) okoliščine osebe, vključno z:
 - (i) značajem in posebnimi značilnostmi vsake dejavnosti, ki jo opravlja, zlasti krajem, kjer se ta dejavnost običajno opravlja, stabilnostjo dejavnosti ter trajanjem vsake pogodbe o delu;
 - (ii) njenim družinskim položajem in družinskimi vezmi;
 - (iii) opravljanjem kakršne koli nepridobitne dejavnosti;
 - (iv) pri študentih, virom njihovega dohodka;
 - (v) njenim stanovanjskim položajem, zlasti s tem, kako trajen je;
 - (vi) državo članico, za katero se za davčne namene šteje, da je oseba njen rezident.

2. Kadar se zaradi različnih meril na podlagi ustreznih dejstev iz odstavka 1 nosilci ne morejo sporazumeti, se kot odločilen za določitev dejanskega stalnega prebivališča osebe šteje njen namen, kot je razviden iz teh dejstev in okoliščin, zlasti razlogov za njeno selitev.“

Češko pravo

11 Iz predložitvene odločbe je razvidno, da lahko v skladu s členi 3 in 31(1), druga poved, zakona št. 117/1995 z dne 26. maja 1995 o socialni podpori (zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře) v različici, ki je veljala ob sprejetju upravne odločbe iz postopka v glavni stvari, upravičenje do starševskega dodatka uveljavlja vsaka fizična oseba, ki je prijavila prebivališče na ozemlju Češke republike v skladu s členoma 10 in 10a zakona št. 133/2000 o registru prebivalstva in državni registrski številki ter spremembi nekaterih zakonov (zákon č. 133/2000 Sb. o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel)).

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

12 B. je češka državljanica, ki živi v Franciji s svojim možem in mladoletno hčerjo, rojeno v Franciji. Vendar imata B. in njen mož vsak svoje stalno prebivališče v Češki republiki, naslova teh prebivališč pa sta bila prijavljena v skladu s členom 10 zakona št. 133/2000 o registru prebivalstva in državni registrski številki ter spremembi nekaterih zakonov.

13 B. je v Franciji prejela dajatve za brezposelnost, njen mož pa je tam opravljal poklicno dejavnost. Cela družina je zdravstveno zavarovana v Franciji. B. je bila od 9. februarja do 30. maja 2009 na porodniškem dopustu in je iz tega naslova v Franciji prejela nadomestilo za materinstvo. Nato je B. v obdobju od 1. junija do 30. novembra 2009 v tej državi članici prejela dodatno družinsko dajatev, imenovano „dajatev za mladoletnega otroka“ oziroma „PAJE“, katere znesek je odvisen od dohodkov prejemnika. Ko se je pravica B. do navedene dajatve izčrpala, je zahtevek za pridobitev družinske dajatve vložila v Češki republiki.

- 14 Úřad práce (zavod za zaposlovanje) v Ostravi ji je z odločbo z dne 14. junija 2010 odobril izplačilo navedene dajatve s 1. decembrom 2009.
- 15 Ker je menil, da je treba upravičenost B. do družinske dajatve po začetku veljave Uredbe št. 883/2004, in sicer 1. maja 2010, znova preizkusiti, ji je Krajský úřad Moravskoslezského kraje (regionalni organ Moravsko-šlezjske regije), katerega pooblastila so bila prenesena na Ministerstvo práce a sociálních věcí, z odločbo z dne 16. novembra 2010 odvzel upravičenje do zadevne dajatve s 1. majem 2010, ker naj Češka republika ne bi bila več pristojna država članica, saj je središče interesov B. in njene družine v Franciji.
- 16 Predložitveno sodišče dvomi o pristojnosti Češke republike za dodelitev družinskih dajatev B. Meni, da je ob predpostavki, da je bila Češka republika pristojna za dodelitev teh družinskih dajatev, negotovo, ali je ob upoštevanju novih pravil v zvezi s stalnim prebivališčem v Uredbi št. 987/2009 Češka republika po 1. maju 2010 ostala pristojna.
- 17 V teh okoliščinah je Nejvyšší správní soud (vrhovno upravno sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali je treba člen 76 Uredbe [št. 1408/71] razlagati tako, da je v okoliščinah tega primera – tožeča stranka, njen mož in otrok živijo ter imajo središče interesov v Franciji, mož v tej državi dela, tožeča stranka pa je v Franciji v celoti prejela družinsko dajatev PAJE (dajatve za mladoletnega otroka) – Češka republika pristojna [država članica] za dodelitev družinske dajatve, in sicer starševskega dodatka?

Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen:

2. Ali je treba prehodne določbe Uredbe [št. 883/2004] razlagati tako, da mora družinsko dajatev po 30. aprilu 2010 dodeliti Češka republika, čeprav na pristojnost države od 1. maja 2010 lahko vpliva nova opredelitev stalnega prebivališča iz Uredbe [št. 987/2009] (člen 22 in naslednji)?

Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen:

3. Ali je treba Uredbo [št. 883/2004], zlasti člen 87, razlagati tako, da je v okoliščinah, kot so te v obravnavanem primeru, od 1. maja 2010 država [članica], pristojna za dodeljevanje družinske dajatve, Češka republika?“

Dopustnost

- 18 B. trdi, da vprašanja za postopek v glavni stvari niso upoštevana, ker se nanašajo na njeno pravico do družinskih dajatev po 1. decembru 2009, čeprav ni sporno, da ji te dajatve pripadajo od 1. decembra 2009 do 1. maja 2010, pri čemer se ta zadeva nanaša le na izgubo te pravice z zadnjenavedenim datumom.
- 19 Opozoriti je treba, da v okviru postopka, določenega v členu 267 PDEU, le nacionalno sodišče, ki odloča o sporu in ki mora prevzeti odgovornost za sodno odločbo, glede na posebnosti zadeve presoja nujnost sprejetja predhodne odločbe, da bi lahko izdalo sodbo, in upoštevnost vprašanj, ki jih postavi Sodišču. Zato je Sodišče načeloma dolžno odločiti, ali se predložena vprašanja nanašajo na razlago prava Unije. Domnevo upoštevnosti, ki velja za vprašanja za predhodno odločanje, ki jih predložijo nacionalna sodišča, je mogoče zavrnilo le izjemoma, če je očitno, da zahtevana razlaga prava Unije nima nobene zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora v postopku v glavni stvari, če je problem hipotetičen ali če Sodišče nima na voljo pravnih in dejanskih elementov, da bi lahko na zastavljena vprašanja dalo koristne odgovore (glej zlasti sodbo Iberdrola Distribución Eléctrica, C-300/13, EU:C:2014:188, točka 16).

- 20 V obravnavanem primeru ni očitno, da razlaga prava Unije, ki jo predlaga nacionalno sodišče, nima nikakršne zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora o glavni stvari ali da gre za hipotetičen problem. Ker ima poleg tega Sodišče na voljo dejanske in pravne elemente, da bi lahko na zastavljena vprašanja dalo koristne odgovore, so ta vprašanja, v nasprotju s trditvami B., dopustna.

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

- 21 Najprej je treba opozoriti, da mora Sodišče v okviru postopka sodelovanja med nacionalnimi sodišči in Sodiščem iz člena 267 PDEU nacionalnemu sodišču podati koristen odgovor, ki mu omogoča rešitev spora, o katerem odloča. S tega vidika mora Sodišče po potrebi preoblikovati vprašanja, ki so mu predložena (sodbi Krüger, C-334/95, EU:C:1997:378, točki 22 in 23, ter Hewlett-Packard Europe, C-361/11, EU:C:2013:18, točka 35).
- 22 V obravnavanem primeru predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba Uredbo št. 1408/71 razlagati tako, da nasprotuje temu, da se država članica šteje za pristojno državo za dodeljevanje družinskih dajatev neki osebi v skladu s svojim nacionalnim pravom samo zato, ker ima ta prebivališče prijavljeno na njenem ozemlju, pri čemer pa ta oseba in njeni družinski člani niti ne delajo niti običajno ne prebivajo v tej državi članici.
- 23 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je namen določb iz naslova II navedene uredbe med drugim to, da mora za zadevne osebe načeloma veljati sistem socialne varnosti le ene države članice, da bi se preprečili prekrivanje nacionalnih zakonodaj, ki se uporabljajo, in zapleti, ki lahko ob tem nastanejo. To načelo je izraženo zlasti v členu 13(1) te uredbe (glej zlasti sodbo Hudzinski in Wawrzyniak, C-611/10 in C-612/10, EU:C:2012:339, točka 41).
- 24 V obravnavanem primeru je treba ugotoviti, da je zakonodaja, ki se uporablja za položaj B. glede njene pravice do družinskih dajatev, določena s členom 13(2)(f) Uredbe št. 1408/71. Za osebo, ki ni več zaposlena na ozemlju države članice in ki zato ne izpolnjuje več pogojev iz člena 13(2)(a) te uredbe ter prav tako ne izpolnjuje pogojev iz nobene druge določbe navedene uredbe, da bi zanj veljala zakonodaja neke države članice, se namreč v skladu s členom 13(2)(f) te uredbe uporablja zakonodaja države, v kateri je bila prej zaposlena, če ima tam še naprej stalno prebivališče (glej v tem smislu sodbo Kuusijärvi, C-275/96, EU:C:1998:279, točki 29 in 34).
- 25 Na podlagi zadnjenavedene določbe se za B. tako še naprej uporablja zakonodaja države članice, na ozemlju katere je bila prej zaposlena in kjer je še vedno njeno stalno prebivališče, to je, glede na elemente, ki izhajajo iz predložitvene odločbe, francoska zakonodaja.
- 26 V zvezi s tem je treba namreč opozoriti, da v skladu s členom 1(h) Uredbe št. 1408/71 izraz „stalno prebivališče“ v smislu te uredbe pomeni običajno prebivališče, to je kraj, kjer zadevne osebe običajno prebivajo oziroma v katerem imajo običajno središče svojih interesov, in je zato avtonomen pojem prava Unije (glej sodbo Swaddling, C-90/97, EU:C:1999:96, točki 28 in 29). Iz dejstev, ki jih je dokazalo predložitveno sodišče in ki so povzeta v točkah 12 in 13 te sodbe, pa izhaja, da je običajno prebivališče in običajno središče interesov B. v Franciji.
- 27 Ker za B. v skladu s členom 13 navedene uredbe velja francoska zakonodaja, se postavlja še vprašanje, ali določbe te uredbe nasprotujejo temu, da se družinske dajatve iz postopka v glavni stvari dodelijo v skladu z nacionalnim pravom države članice, ki ni pristojna država članica v smislu Uredbe št. 1408/71. Iz predložitvene odločbe je namreč razvidno, da je B. v skladu s češko zakonodajo lahko upravičena do teh dajatev zgolj zato, ker je na ozemlju Češke republike prijavila prebivališče.

- 28 V zvezi s tem je treba opozoriti, da nepristojna država članica ohrani možnost dodelitve družinskih dajatev, če obstaja jasna in posebej tesna vez med ozemljem države in zadevnim položajem, pod pogojem, da se ne posega pretirano v predvidljivost in učinkovitost usklajevalnih pravil te uredbe (glej v tem smislu sodbo Hudzinski in Wawrzyniak, EU:C:2012:339, točke od 65 do 67).
- 29 Vendar se ne zdi, da zgolj to, da je B. prijavila prebivališče v Češki republiki, ne da bi v tej državi članici živel – pri čemer je razvidno, da s svojo družino običajno prebiva v Franciji, kjer je prejela dajatve za brezposelnost, nadomestilo za materinstvo od 9. februarja 2009, nato pa še družinsko dajatev, podobno tisti, katere plačilo je pozneje zahtevala v Češki republiki – ustvarja tako vez med B. in Češko republiko, kar mora nazadnje preveriti še predložitveno sodišče.
- 30 Ob upoštevanju vseh navedenih preudarkov je treba na prvo vprašanje za predhodno odločanje odgovoriti, da je treba Uredbo št. 1408/71, zlasti njen člen 13, razlagati tako, da nasprotuje temu, da se država članica šteje za pristojno državo za dodeljevanje družinskih dajatev neki osebi samo zato, ker ima ta prebivališče prijavljeno na ozemlju te države članice, pri čemer pa ta oseba in njeni družinski člani niti ne delajo niti običajno ne prebivajo v tej državi članici. Člen 13 te uredbe je treba razlagati tako, da nasprotuje tudi temu, da država članica, ki ni pristojna država glede zadevne osebe, tej osebi dodeli družinske dajatve, razen če obstaja jasna in posebej tesna vez med zadevnim položajem in ozemljem prve države članice.

Drugo vprašanje

- 31 Glede na odgovor na prvo vprašanje na drugo vprašanje ni treba odgovoriti.

Tretje vprašanje

- 32 Predložitveno sodišče s tretjim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba Uredbo št. 883/2004 razlagati tako, da nasprotuje temu, da se država članica od 1. maja 2010 šteje za pristojno državo za dodeljevanje družinskih dajatev neki osebi v skladu s svojim nacionalnim pravom samo zato, ker ima ta na njenem ozemlju prijavljeno prebivališče, pri čemer pa ta oseba in njeni družinski člani niti ne delajo niti običajno ne prebivajo v tej državi članici.
- 33 Ob upoštevanju sodne prakse Sodišča, navedene v točki 21 te sodbe, je treba v obravnavanem primeru najprej poudariti, da člen 11 navedene uredbe, katerega besedilo ustreza tistemu iz člena 13 Uredbe št. 1408/71, določa, da za osebe, za katere se uporablja Uredba št. 883/2004, velja zakonodaja ene same države članice, in sicer pristojne države. Na podlagi člena 11(3)(e) zadnjenavedene uredbe in iz podobnih razlogov, kot so bili navedeni v točkah od 24 do 26 te sodbe, za B. torej še naprej velja zakonodaja države članice stalnega prebivališča.
- 34 V zvezi s tem je treba poudariti, da je pojem „stalno prebivališče“ v členu 1(j) Uredbe št. 883/2004 opredeljen kot kraj, v katerem oseba običajno prebiva. Člen 11 Izvedbene uredbe št. 987/2009 stalno prebivališče enači s središčem interesov zadevne osebe. S tem členom so tudi uzakonjeni elementi, ki so se razvili v sodni praksi Sodišča in ki jih je mogoče upoštevati pri določitvi navedenega središča interesov, kakršni so trajanje in neprekinjenost prisotnosti na ozemlju zadevnih držav članic ali družinski položaj in družinske vezi (glej v tem smislu sodbo Wencel, C-589/10, EU:C:2013:303, točka 50).
- 35 Ne da bi bilo treba odločiti o prehodnih določbah, navedenih v členu 87 Uredbe št. 883/2004, v teh okoliščinah zadostuje ugotoviti, da s to uredbo ni bila uvedena nobena upoštevana sprememba glede na Uredbo št. 1408/71, kar zadeva določbe v zvezi z določitvijo pristojne države članice in v zvezi s pojmom stalnega prebivališča, od katerih je odvisna rešitev spora v postopku v glavni stvari. Češka republika v tej zadevi v skladu z upoštevnimi pravili Uredbe št. 883/2004 torej ni pristojna država.

- 36 Ob upoštevanju navedenih preudarkov je treba na tretje vprašanje za predhodno odločanje odgovoriti, da je treba Uredbo št. 883/2004, zlasti njen člen 11, razlagati tako, da nasprotuje temu, da se država članica šteje za pristojno državo za dodeljevanje družinskih dajatev neki osebi samo zato, ker ima ta na ozemlju te države članice prijavljeno prebivališče, pri čemer pa ta oseba in njeni družinski člani niti ne delajo niti običajno ne prebivajo v tej državi članici.

Stroški

- 37 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (deveti senat) razsodilo:

1. **Uredbo Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v različici, ki je bila spremenjena in posodobljena z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 592/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008, zlasti njen člen 13, je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da se država članica šteje za pristojno državo za dodeljevanje družinskih dajatev neki osebi samo zato, ker ima ta prebivališče prijavljeno na ozemlju te države članice, pri čemer pa ta oseba in njeni družinski člani niti ne delajo niti običajno ne prebivajo v tej državi članici. Člen 13 te uredbe je treba razlagati tako, da nasprotuje tudi temu, da država članica, ki ni pristojna država glede zadevne osebe, tej osebi dodeli družinske dajatve, razen če obstaja jasna in posebej tesna vez med zadevnim položajem in ozemljem te države članice.**
2. **Uredbo (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 988/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009, zlasti njen člen 11, je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da se država članica šteje za pristojno državo za dodeljevanje družinskih dajatev neki osebi samo zato, ker ima ta na ozemlju te države članice prijavljeno prebivališče, pri čemer pa ta oseba in njeni družinski člani niti ne delajo niti običajno ne prebivajo v tej državi članici.**

Podpisi